

[PODEJMICIEL *sb m*

N sg pod(e)jmiciél.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Ten, kto podnosi z upadku: Pan Bog moy mocny/ będę w nim dufał: tarcz moiá/ y rog zbáwienia mego: podeymiciel moy/ y wćieczká moiá [elevator meus et refugium meum] Leop 2.Reg 22/3 (Linde).

Synonim: podnosiciel.

Cf **PODEJMACZ**

JB, MM